

ved at afskaffe sin egen nationale valuta til fordel for euroen. En sådan uvildig redegørelse udarbejdedes i Sverige, hvor et hold af uafhængige økonomer under ledelse af professor Lars Calmfors i 1996 fremlagde den såkaldte Calmforsrapport – den svenske ØMU-rapport. Denne rapport konkluderer, at der ud fra en økonomisk betragtning alt i alt ikke er fordele for Sverige ved at erstatte den svenske krone med euroen, og at man i hvert fald bør se tiden an. Denne anbefaling fra eksperterne har den svenske regering valgt at følge.

Regeringens officielle argument herhjemme har været, at der er rigeligt med rapporter og analyser om euroen, og at sagen altså allerede er godt nok belyst.

I december kom det imidlertid frem, at man i Økonomiministeriet arbejder på en omfattende redegørelse om fordele og ulemper for Danmark ved forskellige former for eurotilknytning – en rapport, som planlægges færdig og udsendt i marts-april. Dermed tegner der sig et billede af en regering, som ønsker at være alene på banen op til den kommende folkeafstemning med sin egen ensidige eurorapport.

Frank Dahlgaard (UP):

At afskaffe sin valuta, sit lands pengevesen, er en stor ting, og derfor er det vigtigt, at det bliver ordentligt belyst.

I Sverige satte man for, jeg tror, det er 5 år siden, en række uafhængige, uvildige, økonomer under ledelse af professor Lars Calmfors til at komme med udredninger om, hvad fordelene og ulemperne ville være, hvis Sverige tilknyttede sig den europæiske mønt, euroen. Der kom så en redegørelse frem i 1996, som anbefalede, at man ventede og så tiden an, og at det ud fra en økonomisk betragtning nærmest var bedst, at Sverige stod udenfor. Det var vistnok konklusionen.

Men det afgørende er, at der kom en uvildig rapport. Den har en række euroskeptikere eller direkte modstandere af EU i Danmark efterlyst, men vi har ikke fået den, og så kommer det frem på et samråd i Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg mandag den 13. december, at man ovre i Økonomiministeriet er i fuld gang med at lave en stor redegørelse om fordele og ulemper for Danmark ved forskellig tilknytning til euroen. Og så er mit spørgsmål: Er det fordi regeringen ønsker at være alene på banen med sin ensidige redegørelse, at man har

gjort alt muligt for at undgå en uvildig redegørelse om dette vigtige spørgsmål?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Svaret er nej. Regeringen har ikke, som hr. Frank Dahlgaard benævner det, søgt at forhindre uafhængige økonomer i at udarbejde en redegørelse om fordele og ulemper ved dansk eurotilslutning.

Der er gennem årene udarbejdet adskillige analyser om det emne. Det er udarbejdet mange analyser af mennesker uden for centraladministrationen, og jeg går ud fra, at det er dét, hr. Frank Dahlgaard mener med begrebet uafhængige økonomer. Bl.a. har vismændene lavet en rapport for nogle år siden, og vi ved jo alle sammen, at hr. Frank Dahlgaard selv har bidraget til debatten i bogen »Euroen eller kronen, fordele og ulemper ved euroen«.

Men jeg vil godt understrege, at det er vigtigt at være opmærksom på, at dansk deltagelse i eurosamarbejdet efter min opfattelse – og det har jeg sagt mange gange – grundlæggende er et politisk spørgsmål, og det kan man ikke lukke ind i et ekspertskab og få et eller andet ekspertsvar ud af. Det er en politisk stillingtagen.

Jeg har allerede under et samråd i december måned fortalt hr. Frank Dahlgaard og udvalget om regeringens forsøg på at efterkomme den vedtagelse, som Folketinget vedtog i december 1998. Da vedtog Folketinget følgende:

»Folketinget opfordrer regeringen til løbende at fremlægge oplysninger og vurderinger om eurosamarbejdets udvikling, herunder at belyse fordele og ulemper for Danmark i forhold til forskellige former for tilknytning til eurosamarbejdet.«

Det er det, regeringen gør, og jeg går ud fra, at hr. Frank Dahlgaard er enig i, at regeringen bør følge det, Folketinget vedtager.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for svaret.

Nu er det jo sådan, at et flertal i Folketinget – omkring 80 pct., fire ud af fem folketingsmedlemmer – ønsker at afskaffe kronen og altså er unionspolitikere i stor stil, og det er det flertal, der har vedtaget den vedtagelse. Men når ministeren selv siger, at vi jo har redegørelser nok, og at der er skrevet den ene og den anden bog, hvorfor kommer ministeren så selv med en stor redegørelse om fordele og ulemper, som er be-